

116leté jubileum prvního zasunutí páрку do rohlíku

FiftyFifty, společenský magazín. články, recenze, reportáže, sexy povídky, stále nové soutěže, hry, horoskopy od kartářky, poradny. Magazín pro ženy i muže. Vše na www.fiftyfifty.cz je **fifty fifty**.

116leté jubileum prvního zasunutí páрку do rohlíku

17.04.2007 Autor: [redakce](#)

Luděk Pešek Pacht – tohoto mladého autora, který svou tvorbou a životní dráhou přesáhl hranice českého teritoria, prezentuje Gallery Art Factory. Jeho životní postoj je ironický k sobě i ostatním. Svým dílem, neuctivým a provokativním, však nevytváří negativní či destruktivní atmosféru. Luděk Pešek Pacht žije v Berlíně, v evropském městě, které nikdy nespí.

Český umělec **Luděk Pešek Pacht** (*1971) považuje pojem „**rebel art**“ za dostačující popis svého díla. Jednoduše maluje tak, jak to cítí. Svá témata nalézá všude - v každodenním životě, v médiích, či doslova na ulici. Ve svých kolážích a instalacích využívá běžné věci každodenní spotřeby, jako jsou baterie, cigarety, záchodová mísa, registrační známky či pивní plechovky. U pohozených předmětů objevuje jejich skryté stránky a nové významy.

Pacht je inspirován a ovlivněn vizuálními médii - filmem a televizí. Postavy a události, které pozoruje, interpretuje po svém, přičemž je z části integruje, či zcela proměňuje v témata svých obrazů.

V celkovém provedení je Pacht precizní, všímá si i těch nejmenších detailů - komiksové postavičky, tetování, punkmetalové cvoky jakoby připevněné přímo na obraz, přestože vše je **pečlivě namalováno štětcem**. To, co na jeho obrazech především upoutá, je použití primární červené, žluté a modré. Tedy barev, jež upomínají na tradici amerického **pop artu**. Pachlova kritická analýza naší přítomnosti má své kořeny v jeho minulosti. Vyrůstal v komunistickém Československu a politický režim odmítal z pozice punkera. Konec studené války mu přinesl svobodu. V roce 1991 se usadil v Neapoli, kde žil v nanejvýš chudých, nicméně šťastných poměrech. Po třech letech se vrátil domů. Rok žil v Mostě, poté v Teplicích. Zde se intenzivně věnoval výtvarné tvorbě a spolupráci s divadelní skupinou „Vyžvejklá Bambule“.

V zimě 1998 přijal nabídku, aby podnikl několikadenní cestu do Berlína. Zde od té doby žije, vystavuje a zcela se věnuje „**rebel artu**“.

Rozhovor s autorem:

Co je pro vás současné umění? Co vás konkrétně zajímá? Co naopak přivádí do rozpaků?

Současné umění je to, které právě současné je. Zajímá mne vše, co je tak nějak pobuřující, provokativní a nestravitelné, ale mám rád i klasiku - vstřebávám všechno, co mohu vstřebat. A nepřivádí mne do rozpaků vůbec nic. Tedy zatím...

Jaký vzkaz posíláte veřejnosti svými díly?

Chtěl bych, aby se úspěchaný svět mými díly pokochal, pozastavil, zapřemýšlel, pousmál, v některých případech i chytil za nos... Světu vzkazuju, že si budu malovat co chci, kdy chci, čím chci a na co chci!

Proč jste si jako umělec vybral právě Berlín?

Berlín téměř beze zbytku splňuje můj životní a kulturní standart. Je to multikulturní město - ne jako naše přeplněná, krásná, zakonzervovaná vesnice Praha.

Jak byste charakterizoval svůj projekt „116leté jubileum prvního zasunutí páрку do rohlíku“?

116leté výročí prvního zasunutí páрку do rohlíku bude ve stylu show - akce - reakce. Jsem zvědav na komentáře jednotlivých děl - návštěvníci se budou moci vyjádřit v jednom případě i propiskou na předem připravené archy/blankety, takže se stanou také součástí výstavy. Podle nejlepšího komentáře pak toto dílo pojmenujeme. Pochopitelně budou k mání páčky v rohlíku - ovšem v originálním pop-art stylu, je to překvápko!

Jsou nějaké zásadní rozdíly v českém a berlínském umění?

Nejsem kompetentní srovnávat berlínské a české umění - nemám představu, jak žijí čeští umělci v Česku, znám jen pár českých umělců žijících v Berlíně - snad proto, že se jim v Česku nežíje tak dobře (viz moje osoba). Neznám žádné zásadní rozdíly - jen jak řekl berlínský starosta „Berlín je chudý, ale sexy“.

Kdo vás inspiruje, koho obdivujete a koho skutečně nemáte rád ve světě umění?

Inspirují mne média v jakékoli podobě, neobdivuji nikoho. Snad jen klobouk dolů před Andy Warholem, že dokázal skloubit reklamní job s uměním - ale i v pop-artovém umění to byla také týmová práce. Osobně mám raději Roye Lichtesteina - snad jen proto, že je druhý v řadě (z mého hlediska). Nemám rád takové ty hippie kunst, ale to je asi přirozené z mého vývoje. Žijeme v realitě a ne v nějakých mlžných představách, že budou na světě na sebe všichni hodní (představa to není špatná, ale je nereálná). A koho skutečně nemám rád? Konkrétního umělce? Momentálně nevím, nevzpomenu si.

Ve svém díle provokujete. Koho a proč?

Provokuji všechny. Na otázku „Proč?“ mohu jen odpovědět, že proto. Nebo spíše - baví mě provokovat, je v tom určitá satisfakce z totality (i když jsem provokoval i za komunistů) - jsem rád, že je to pro nás pro všechny za námi. „Bez komoušů životem se prokoušu!“ (Vincent Venera)

Co byste vzkázal lidem, kteří nechápou rebel art?

To chce čas... A ti, kteří toho času nemají nazbyt, ať se o to ani nepokoušejí. Je to individuální, jako celé umění.

Má nějaký zvláštní význam vaše tetování?

Ani ne - snad jen největší Čech? Vidět a být viděn?

Vernisáž výstavy: 17. dubna 2007 v 19:00 hodin v Gallery Art Factory, Václavské nám. 15, Praha 1, 110 00

Galerie otevřena: pondělí - pátek, 10 - 18 hodin

Trvání výstavy: 17. dubna - 17. června 2007

www.galleryartfactory.com

Zdroj: tisková zpráva

Autor: [redakce](#)

 E-mail this to a friend

 Printable version

:: Fotogalerie ::

hodnocení

Aktuální známka :: 1

Počet známek :: 2

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) (známkuj jako ve škole)